

man har kunnet, for at undgaa at give denne Paragraf noget Klassepræg. Stryge vi § 1, beholde vi de mindre retfærdige og mindre demokratiske Bestemmelser, der nu findes, og som ramme de smaa haardere, end Bestemmelserne her gøre.

Jeg finder som allerede bemærket ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i de Indvendinger, der ere gjorte mod Lovforslaget, ogsaa fordi der i Dag er talt saa meget om denne Sag. Jeg vil kun gøre nogle korte Bemærkninger om Forslaget i dets Helhed, idet jeg dog med Hensyn hertil i Hovedsagen henviser til de Udtalelser, som jeg tidligere har fremført.

Den senere Tids Forskning paa Alkoholspørgsmaalets Omraade og de Erfaringer, man har gjort med Hensyn hertil, have klarlagt forskelligt, som man hidtil enten ikke har haft Øje for, eller som man ikke har forstaaet til fulde. Paa Grund heraf bør man komme ind paa en mere human og formaalstjenlig Behandling af de drikfældige end den, der nu bliver dem til Del. Udviklingen maa gaa den samme Vej med Hensyn til dem som med Hensyn til Behandlingen af sindssyge og Forbrydere. Der var Tider, da man lod sindssyge lide en raa Behandling uden at ane, at de vare syge, hvor man brændte hysteriske Kvinder, og hvor man ved Anvendelsen af de i Almindelighed raa Straffe ikke lagde mindste Vægt paa at forbedre Forbryderne. Man lod helt ude af Betragtning visse Forhold, der krævede, at den paagældende ikke skulde straffes, men kun holdes i Forvaring af Hensyn til Samfundet. Alt dette er man nu for en væsentlig Del kommen bort fra. Man stræber stedse efter at naa videre i samme Retning for at komme til en formaalstjenlig og forsvarlig Behandling af disse Personer.

Ved Overvejelsen af Spørgsmaalet, om vi skulle vedtage dette Lovforslag maa vi se paa Tingene, som de ere. Det kan ikke nytte at skrive Veksler paa, hvad man kan opnaa ad Kammeratskabets og Frivillighedens Vej o. s. v. Jeg kan derom kun sige, at disse Bestræbelser bør gaa deres Gang, vi hindre dem aldeles ikke. Som Samfundet nu er indrettet, tillader man af Hensyn til den personlige Frihed enhver at bruge den Spiritus, som han har Lyst til, selv om han paa den Maade ødelægger sig, og at Folk kunne ødelægge sig derved, vide vi alle. Naar en Mand er bleven drikfældig, sker det ikke saa sjældent, at han tillige ødelægger sin Familie og sit Hjem. I Stedet

for nu at skride ind i Tide paa fornuftig Maade og lægge an paa at helbrede den paagældende lader man, som Forholdene nu ere, Tingene gaa deres Gang, indtil det en skønne Dag er kommet dertil, at den vedkommende enten maaske slaar sin Kone ihjel eller banker hende, saaledes at Politiet maa skride ind. Og saa bliver den Mand, der i Virkeligheden er ufri, og som kun paa Grund af sin Spiritusnyden begaar disse Handlinger, straffet. Saa er man ikke bange for at anvende Straffe. Eller ogsaa gør man noget andet. Man venter, indtil Manden er bleven fuldkommen sindssyg — og mange blive sindssyge paa Grund af Misbrug af Alkohol —, og anbringer ham da paa en Sindssygeanstalt, hvor han for øvrigt behandles saaledes, som det ikke er hensigtsmæssigt at behandle ham. Dette kalder jeg en urigtig Fremgangsmaade, og det mener jeg vi bør komme bort fra. Vedtages dette Lovforslag, er et betydeligt Skridt gjort i Retning af en human og formaalstjenlig Behandling til Gavn for de drikfældige, deres Familie og Samfundet og til Skade for ingen. En Lov som denne kan kun gavne og ikke skade nogen.

Sigvald Olsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om dette Lovforslag og de stillede Ændringsforslag, men kun kort motivere min Stilling til denne Sag. Jeg stemte sidst for de Ændringer, der vare foreslaaede af det ærede Medlem fra Bornholm, og jeg agter ikke i Dag at forandre mit Standpunkt. Det forekommer mig, at der, om jeg saa maa sige, slaas alt for stærkt paa Tromme for denne Sag. Vi ere alle enige om, at Folk, som ere syge, skulde helbredes, hvad enten de have paadraaget sig Sygdommen ved Hang til denne eller hin Last, eller den er forarsaget ved andre Forhold. Det er Samfundets Pligt, som det nu er udviklet, at søge at helbrede disse Mennesker. Men det kan man gøre, uden at man behøver at gennemføre et Forslag af den Beskaffenhed som det her foreliggende. Vi have foreslaaet Bestemmelser ved Behandlingen af Sygekassespørgsmaalet om Oprettelse af et tilstrækkeligt Antal Hospitaler og Sygehuse Landet over. Hvad skulde der være i Vejen for, at der var Afdelinger paa disse Hospitaler, som vare forbeholdte saadanne Patienter, som der her er Tale om. Vi have ogsaa haft Forslag fremme om Oprettelsen af Sindssygehospitaler — der er jo desværre stærk Trang til Udvidelse af Hospitalspladserne